

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

Præfatio: querelam de morte S. Ansgarij continens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

- 31. De Pastoralis eius gratia, & quomodo contumaces, mandatum eius prauaricantes, ignem diuine ultionis senserint.
- 32. De prauaricatione Nordalbingorum, & correptione, & qualiter id ipsum Archi. Episcopo prius coelitus ostensum sit.
- 33. Quod multi oratione illius, & vnctione olei sacri sanati sint: & de infirmitate & vltima fatigatione corporis eius: & qualiter pro tristitia animi sui per excessum mentis diuinitus consolatus sit.
- 34. De procuratione rerum suarum, & de transmigrationis eius tempore.

INCIPIIT VITA SANCTI ANSGARII ARCHIEPISCOPI.

Saluatio.

Dominus Sanctissimis & in Christi amore præcipua veneratione recolendis, ac diligendis Patribus & Fratribus in sacratissimo Corbeia Cœnobio Deo militantibus, Filij atque Discipuli Reuerendissimi Patris Ansgarij perennem felicitatis orant in Domino Dominantium pacem & salutem.

*Huius Descriptio
pionis an-
torem offe
S. Rimbo-
eū, constat
ex eius Vita
cap. 2. infra*

Prefatio: querelam de morte S. Ansgarij continens.

Qui per Domini gratiam Pastoris boni munere delectati, prædicationibus & **EXERCI**

exemplis informati, meritis & intercessionibus suffulti, nunc tandem eius præsentiâ desolati; satis perpendimus, quid pro nobis gemendum, quid uè pro eo gratulandum sit. Etenim verus Dei cultor abstinens se ab omni opere malo, & in simplicitatis molestiâ permanens, certam de se præbuit fiduciam, quòd hinc sublatus, ad eum quem semper totâ deuotione dilexit, cuique semper animo intendebat, sine cunctatione peruenerit. Vnde pro retributionis eius præmio verè nobis gratulandum credimus; pro nostrâ autem desolatione necessariò supplicandum: vt qui humanitus tanto destituti sumus Pastore, cœlitus diuino muniri mereamur auxilio. Inter varias etenim pressurarû angustias positi, veraciter iam sentimus quid amiserimus, & quid pro nobis dolere debeamus satis intelligimus. Viuente enim ipso, nihil nobis deesse credebamus: Eius namque Sanctitatem Reges honorificabant, Pastores Ecclesiarû venerabantur, Clerus imitabatur; Et dum illum cuncti Sanctû & Iustum prædicarent, nos quoq; tanquam corpus capitis pro eius bonitate venerandi ac laudabiles videbamus. At nûc tanto munere frustratide nostris meritis non præsumimus, quin magis timido corde expauescimus, ne peccatis promerentibus luporum patere incipiamus moribus. Mundus nâque in maligno positus, magis ea quæ iusta & sancta sunt euertere, quàm religiosa quærere erigere: Et inimicus huma-

huma-

humani generis diabolus, quanto sanctiorem ac religiosiorem quemque conspexerit ducere vitam, tanto maiori conamine aduersa quæque obijcit, ut ea quæ sancta sunt destruat, & ne ab alijs imitentur callida persuasione ac pravis intentionibus auferat. Nos itaque interformidolosa pericula suspirantes, licet multiplicia mala temporaliter timeamus, diuinum tamen adiutorium nobis licet indignis non defuturum credimus. Ideoque vestram deuotissimam Sanctitatem supplici corde rogamus & petimus, ut memores nostri intercedere pro nobis ad Dominum dignemini; quo nunc nos eius misericordia non derelinquat, sed adiutor noster benignissimus noxia cuncta à nobis depellat: sitque nobis refugium in tribulatione, qui non deserit sperantes in se. De illius itaque clementiâ præsumentes, spemque nostram in eius misericordiâ collocantes, & quod nobis contingere, vel qualiter in futurum subsistere debeamus, illius iudicio derelinquentes, pietatis eius gratiam toto cordis ac mentis affectu collaudamus & gratificamur, qui nobis vel ad tempus tanto concessit uti patrôno. Vestræ quoque sanctissimæ Paternitati gratiarum actiones immensas referimus, quia vestro beneficio ac licentiâ talem meruimus Patrem habere. Cuius exempla si quis imitari voluerit, cœlestem quodammodo in terris habebit conuersationem; si quis doctrinæ eius recordatus fuerit,

*De hoc paragrapho
vide in No-
ria.*

rit,

rit, viam mandatorum Dei sine errore incedere poterit: si quis adhortationes attenderit laqueos inimici præcauere studebit. Huius itaque Sanctissimi Patris memoriam, stylo exartate decreuimus; & qualiter apud nos vixerit, quidq; de eo nobis cognitum extiterit, vestrae Reuerentiæ scriptis innumare; quod & diuinam Clementiam in Beato viro, vestra quoque nobiscū collauder affectio & imitari volentibus exemplū salutis fiat eius Sanctissima deuotio.

CAPVT I.

Qualiter ab infantia, Reuelationibus sit cœlitus inspiratus, & per visionem a Dei genitrice Maria ammonitus, vt vanitatem fugeret.

Huius religionis Sanctitas, diuinā largiente gratiā, ac in eunte crescere cœpietate, & per singula ætatum momenta sui multiplicauit augmenta. Namque ab infantia spiritalibus reuelationibus cœlitus inspiratus, & per Domini gratiam supernā visitatione est sapius ammonitus, quod mentem suam à terrenis disiungens toto corde cœlestibus inhiaret. Quas quidem Reuelationes ipse quibusdam nostrūm, qui ei familiarius adhærebant innotuerat, eo tamen tenore, ne tempore vitæ suæ cuiquam manifestarent. Quas nos ad laudem Domini, post obitum eius huic operi interserere elegimus, vt quique legentes agnoscant, quantā gratiā Dominus Seruum suum è primæua ætate corrigere, ac dein-